

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2021

(2020/C 317/04)

Indholdsfortegnelse

	<i>Side</i>
Indledning	6
1. Anvendelsesområde og definitioner	7
1.1. Anvendelsesområde	7
1.2. Støtteforanstaltninger omfattet af disse retningslinjer	7
1.2.1. Støtte til kompensation for elprisforhøjelser, der skyldes indregning af de omkostninger ved drivhusgasemissioner, som EU ETS medfører (i almindelighed omtalt som »indirekte emissionsomkostninger«)	7
1.2.2. Støtte i forbindelse med muligheden for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren	7
1.3. Definitioner	8
2. Fælles vurderingsprincipper	9
3. Vurdering af forenelighed i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c)	10
3.1. Støtte til virksomheder i sektorer, der anses for at være udsat for en reel risiko for CO ₂ -lækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)	10
3.2. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion	12
4. Evaluering	14
5. Energisyn og energiledelsessystemer	14
6. Gennemsigtighed	14
7. Rapportering og overvågning	15
8. Anvendelsesperiode og revision	16
Bilag I	17
Bilag II	18
Bilag III	19

INDLEDNING

1. For at forhindre, at statsstøtte fordrejer konkurrencen på det indre marked og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne på en måde, der strider mod den fælles interesse, fastsættes der i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»traktaten«) det princip, at statsstøtte er forbudt, medmindre den er omfattet af undtagelserne i traktatens artikel 107, stk. 2, eller statsstøtten af Kommissionen erklæres for forenelig med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3. I traktatens artikel 42 og 93, artikel 106, stk. 2, og artikel 108, stk. 2 og 4, fastsættes der ligeledes betingelser for, hvornår statsstøtte er eller kan betragtes som forenelig med det indre marked.
2. På grundlag af traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), kan Kommissionen betragte statsstøtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene som forenelig med det indre marked, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
3. Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ blev der indført en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen (»EU ETS«), som har til formål at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde. Direktiv 2003/87/EF blev ændret i 2018 ⁽²⁾ for at forbedre og udvide EU ETS for perioden 2021-2030.
4. Den 11. december 2019 offentliggjorde Kommissionen meddelelsen om den europæiske grønne pagt ⁽³⁾, der skitserer politikkerne til at opnå klimaneutralitet i Europa i 2050 og håndtere andre miljøproblemer. For at den grønne pagt skal blive til virkelighed, er der behov for at gentænke politikkerne for ren energiforsyning i hele økonomien, bl.a. når det gælder industri, produktion og forbrug, storstilet infrastruktur, transport, fødevarer og landbrug og byggeri samt beskatning og sociale ydelser.
5. Så længe mange internationale partnere ikke deler EU's ambition, er der risiko for CO₂-lækage, enten fordi EU's produktionen overføres til andre lande med lavere ambitioner for emissionsreduktion, eller fordi EU-produktionen erstattes af mere CO₂-intensiv import. Hvis risikoen konkretiseres, vil der ikke ske nogen reduktion af de globale emissioner, og det vil forpurre den indsats, EU og EU-industrien gør for at opfylde klimamålsætningerne i Parisaftalen ⁽⁴⁾, som blev vedtaget den 12. december 2015 på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (»Parisaftalen«).
6. Statsstøttekontrollens vigtigste formål i forbindelse med gennemførelsen af EU ETS er at sikre, at støttens positive virkninger opvejer dens negative konkurrencefordrejende virkninger inden for det indre marked. Statsstøtten skal være nødvendig for at nå EU ETS' miljømål (støttens nødvendighed) og skal begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opnå den tilstræbte miljøbeskyttelse (støttens proportionalitet), uden at det medfører urimelige konkurrencefordrejninger eller påvirker samhandelen inden for det indre marked.
7. I disse retningslinjer fastsætter Kommissionen betingelserne for, at støtteforanstaltninger inden for rammerne af EU ETS kan betragtes som forenelige med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c). Efter gennemgangen og den mulige revision af alle klimarelaterede politikinstrumenter (navnlig direktiv 2003/87/EF) med henblik på at opnå yderligere reduktioner af drivhusgasemissionerne i 2030 i overensstemmelse med klimaplanen og initiativet med henblik på at oprette en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme vil Kommissionen undersøge, om der er behov for revision eller tilpasning af disse retningslinjer for at sikre overholdelse af — og bidrage til — målsætningen om klimaneutralitet, samtidig med at der sikres lige konkurrencevilkår ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer, og afgåelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, »Den europæiske grønne pagt«, COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

⁽⁵⁾ Se konklusionerne vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet den 12. december 2019.

8. I disse retningslinjer tages der også hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for Europas små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i overensstemmelse med SMV-strategien for et bæredygtigt og digitalt Europa ⁽⁶⁾.

1. ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

1.1. Anvendelsesområde

9. Principperne i disse retningslinjer finder kun anvendelse på de specifikke støtteforanstaltninger, som er fastlagt i artikel 10a, stk. 6, og artikel 10b i direktiv 2003/87/EF.
10. Der må ikke ydes støtte til kriseramte virksomheder, jf. definition i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽⁷⁾.
11. Ved vurderingen af støtte til en virksomhed, der ikke har efterkommet et krav om tilbagebetaling af støtte, som Kommissionen ved en tidligere afgørelse har fundet ulovlig og uforenelig med det indre marked, vil Kommissionen tage hensyn til det støttebeløb, der endnu ikke er tilbagebetalt ⁽⁸⁾. I praksis vil Kommissionen vurdere den kumulative virkning af begge støtteforanstaltninger, og den kan suspendere udbetalingen af den nye støtte, indtil kravet om tilbagebetaling er efterkommet.

1.2. Støtteforanstaltninger omfattet af disse retningslinjer

1.2.1. Støtte til kompensation for elprisforhøjelser, der skyldes indregning af de omkostninger ved drivhusgasemissioner, som EU ETS medfører (i almindelighed omtalt som »indirekte emissionsomkostninger«)

12. I henhold til artikel 10a, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF bør medlemsstaterne vedtage finansielle foranstaltninger til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for CO₂-lækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne, forudsat at sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med statsstøttereglerne og navnlig ikke skaber unødigt konkurrenceforvriddning på det indre marked.

1.2.2. Støtte i forbindelse med muligheden for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

13. I henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF kan medlemsstater, der opfylder visse betingelser vedrørende BNP-niveauet pr. indbygger sammenlignet med EU-gennemsnittet, fravige det princip, der er fastsat i artikel 10a, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2003/87/EF, om, at der ikke må tildeles gratiskvoter i forbindelse med nogen form for elproduktion. Disse medlemsstater kan midlertidigt give elproduktionsanlæg gratistildeling med sigte på modernisering, diversificering og bæredygtig omlægning af energisektoren.
14. Som allerede fastlagt i en række afgørelser fra Kommissionen ⁽⁹⁾ indebærer tildeling af midlertidige gratiskvoter til energisektoren statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1, fordi medlemsstaterne går glip af indtægter ved at tildele gratiskvoter og giver energiaktørerne en selektiv fordel. Disse aktører konkurrerer måske med energiaktører i andre medlemsstater, hvilket kan fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen inden for det indre marked.

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa (COM(2020) 103 final).

⁽⁷⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikkefinansielle virksomheder (EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Se i denne henseende de forenede sager T-244/93 og T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH mod Kommissionen, ECLI:EU:T:1995:160, og Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte« (EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4).

⁽⁹⁾ Se f.eks. Kommissionens afgørelse SA.34385 — Bulgarien — Tildeling af gratiskvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF til gengæld for investeringer i anlæg til elproduktion og energiinfrastruktur (EUT C 63 af 20.2.2015, s. 1), Kommissionens afgørelse SA.34674 — Polen — tildeling af gratiskvoter til kraftværker i henhold til artikel 10c i direktiv 2003/87/EF (EUT C 24 af 23.1.2015, s. 1).

1.3. Definitioner

15. I disse retningslinjer gælder følgende definitioner:

- 1) »støtte«: enhver foranstaltning, der opfylder alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1
- 2) »støtteperiode«: et eller flere år i perioden 2021-2030. Hvis en medlemsstat ønsker at yde støtte i en kortere periode, skal den som referencegrundlag benytte støttemodtagernes regnskabsår og yde støtte på årsbasis
- 3) »CO₂-lækage«: udsigterne til en stigning i de globale drivhusgasemissioner, når virksomhederne flytter produktionen til lande uden for EU, fordi de ikke kan vælte omkostningsstigningerne som følge af EU ETS over på deres kunder uden derved at miste betydelige markedsandele
- 4) »maksimal støtteintensitet«: det samlede støttebeløb udtrykt i procent af de støtteberettigede omkostninger
- 5) »egen elproduktion«: elproduktion i et anlæg, der ikke kan betragtes som en »elektricitetsgenerator« som defineret i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF
- 6) »støttemodtager«: en virksomhed, der modtager støtte
- 7) »EU-kvota (EUA)«: en omsættelig kvota for emission af et ton CO₂-ækvivalenter i en bestemt periode
- 8) »bruttoværditilvækst«: bruttoværditilvæksten i faktorpriser, som er bruttoværditilvæksten i markedspriser minus indirekte afgifter plus eventuelle subsidier
- 9) »EUA-terminspris«, i EUR: det simple gennemsnit af de daglige etårige EUA-terminspriser (sælgers slutpriser) for levering i december i det år, for hvilket støtten ydes, som observeret på en given CO₂-børs i EU fra den 1. januar til den 31. december i det år, der går forud for det år, for hvilket støtten ydes ⁽¹⁰⁾
- 10) »CO₂-emissionsfaktor«, i t CO₂/MWh: det vægtede gennemsnit af CO₂-intensiteten for elektricitet, der fremstilles på grundlag af fossile brændsler i forskellige geografiske områder. Vægtningen afspejler produktionsmikset af de fossile brændsler i et givet geografisk område. CO₂-faktoren er det resultat, der fremkommer ved at dividere dataene for emissionen af CO₂-ækvivalenter i energiindustrien med bruttoelproduktionen på basis af fossile brændsler i TWh. I forbindelse med disse retningslinjer ⁽¹¹⁾ defineres områderne som geografiske områder, a) der består af delmarkeder, som er forbundet gennem elbørser, eller geografiske områder, b) hvor der ikke er påvist nogen overbelastning. I begge tilfælde gælder, at elbørserne pr. time den kommende dag i de pågældende områder udviser en prisforskel i euro (på grundlag af ECB-dagskurserne) på højst 1 % i en betydelig del af samtlige timer i et år. En sådan regional differentiering afspejler den betydning, som anlæg, der drives med fossile brændsler, har på den endelige pris på engrosmarkedet, og deres rolle som marginale anlæg i prioriteringsrækkefølgen. Selve den omstændighed, at to medlemsstater handler med elektricitet indbyrdes, betyder ikke automatisk, at de udgør en overnational region. Da der ikke foreligger relevante oplysninger på mindre end nationalt niveau, omfatter de geografiske områder en eller flere medlemsstaters samlede territorium. På denne baggrund kan der afgrænses følgende geografiske områder: Adriaterhavet (Kroatien og Slovenien), Norden (Sverige og Finland), Baltikum (Litauen, Letland og Estland), Det centrale Vesteuropa (Østrig, Tyskland og Luxembourg), Den Iberiske Halvø (Portugal og Spanien), Tjekkiet og Slovakiet (Tjekkiet og Slovakiet) og alle andre medlemsstater hver for sig. De tilsvarende maksimale, regionale CO₂-faktorer, der gælder som maksimale værdier, såfremt den meddelende medlemsstat ikke har foretaget en vurdering af den markedsbaserede CO₂-faktor i henhold til nedenstående punkt (11), er opført i bilag III. For at sikre ligebehandling af elforsyningskilder og undgå eventuelt misbrug vil den samme CO₂-emissionsfaktor gælde for alle elforsyningskilder (egen elproduktion, elforsyningskontrakter eller netforsyning) og for alle støttemodtagere i den pågældende medlemsstat

⁽¹⁰⁾ For støtte, der ydes for 2023, er det f.eks. det simple gennemsnit af de EUA-priser i december 2023 (sælgers slutpriser), der observeres fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022 på en given CO₂-børs i EU.

⁽¹¹⁾ Disse retningslinjer betragtes ikke som retsakter og skal derfor ikke indarbejdes i EØS-aftalen af Det Blandede EØS-Udvalg. EFTA-Tilsynsmyndigheden er ansvarlig for at fastsætte de relevante regler, der gælder for EFTA-staterne, herunder metoden til fastsættelse af CO₂-faktorerne.

- 11) »markedsbaseret CO₂-emissionsfaktor« i tCO₂/MWh: CO₂-emissionsfaktor, der fastlægges på grundlag af en undersøgelse af CO₂-indholdet i den faktiske marginalprisfastsættende teknologi på elmarkedet, og hvis anvendelse de medlemsstater, der agter at yde kompensation for indirekte omkostninger, kan anmode om som led i anmeldelsen af den relevante ordning. En sådan anmeldelse af en markedsbaseret CO₂-emissionsfaktor skal påvise hensigtsmæssigheden af den anvendte markedsbaserede CO₂-emissionsfaktor baseret på en model af det elektriske system, der simulerer prisdannelsen, og de observerede data om den marginalprisfastsættende teknologi over hele året t-1 (inklusive timerne, hvor import var marginalprisfastsættende). Denne rapport forelægges for den nationale tilsynsmyndighed til godkendelse og fremsendes til Kommissionen, når statsstøtteforanstaltningen anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. Kommissionen vurderer relevansen af undersøgelsen og den deraf følgende markedsbaserede CO₂-emissionsfaktor som led i sin forenelighedsanalyse i henhold til traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), og nærværende retningslinjer.
- 12) »faktisk produktion« i ton pr. år: anlæggets faktiske produktion i år t fastlagt *efterfølgende* i år t+1
- 13) »faktisk elforbrug« i MWh: anlæggets faktiske elforbrug (herunder elforbrug ved produktion af udliciterede støtteberettigede produkter) i år t fastlagt *efterfølgende* i år t+1
- 14) »effektivitetsbenchmark for elforbruget«, i MWh/ton produktion og defineret på Prodcom 8-niveau ⁽¹²⁾: det produktspecifikke elforbrug pr. ton produktion, der opnås ved de mest effektive produktionsmetoder for det pågældende produkt. Ajourføringen af effektivitetsbenchmark for elforbruget skal være i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF. For produkter inden for de støtteberettigede sektorer, for hvilke der er fastsat konvertering mellem brændsel og elektricitet i afsnit 2 i bilag I til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 ⁽¹³⁾, fastlægges effektivitetsbenchmark for elforbruget inden for de samme systemafgrænsninger, idet der kun tages hensyn til elektricitetsens andel til fastlæggelse af støttebeløbet. De tilsvarende benchmarks for elforbruget for produkter, der henhører under støtteberettigede sektorer, er angivet i bilag II til disse retningslinjer
- 15) »reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget«: (...) % af det faktiske elforbrug, som fastlægges sammen med effektivitetsbenchmarket for elforbruget ved en kommissionsafgørelse. Det svarer til den gennemsnitlige reduktion, der pålægges ved anvendelsen af effektivitetsbenchmark for elforbruget (benchmark for elforbrug/*ex-ante* elforbrug). Det anvendes for alle produkter, der henhører under støtteberettigede sektorer, men for hvilke der ikke er defineret noget effektivitetsbenchmark for elforbruget.

2. FÆLLES VURDERINGSPRINCIPPER

16. Ved vurderingen af, om en anmeldt støtteforanstaltning kan anses for at være forenelig med det indre marked, undersøger Kommissionen sædvanligvis, om den er udformet på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at støtteforanstaltningens positive virkninger med hensyn til at opnå et mål af fælles interesse opvejer dens potentielt negative virkninger for samhandel og konkurrence.
17. I meddelelsen om modernisering af statsstøttere reglerne af 8. maj 2012 ⁽¹⁴⁾ blev der opfordret til, at der skal identificeres og defineres nogle fælles principper for vurdering af foreneligheden af alle de støtteforanstaltninger, som Kommissionen skal tage stilling til. Kommissionen vil således kun betragte en støtteforanstaltning som forenelig med traktaten, hvis den opfylder alle de følgende kriterier: den skal sigte mod opfyldelse af et mål af fælles interesse i overensstemmelse med traktatens artikel 107, stk. 3; den skal målrettes de situationer, hvor støtten kan føre til en væsentlig forbedring, som markedsmekanismerne ikke i sig selv kan frembringe, f.eks. afhjælpning af et markedssvigt eller et retfærdigheds- eller samhørighedsproblem; den skal være et egnet politikinstrument til at opnå målet af fælles interesse; den skal ændre de pågældende virksomheders adfærd på en sådan måde, at de

⁽¹²⁾ Prodcom-listen er en europæisk liste over produkter fra udvindingsindustrien og fremstillingsindustrien: https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM&StrGroupCode=CLASSIFIC&StrLanguageCode=EN&IntFamilyCode=&TxtSearch=prodcom&IntCurrentPage=1

⁽¹³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19. december 2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratisfordeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 59 af 27.2.2019, s. 8).

⁽¹⁴⁾ COM(2012) 209 final.

iværksætter yderligere aktiviteter, som de ikke ville have iværksat uden støtten, eller de ville have iværksat i mere begrænset omfang, på en anden måde eller et andet sted; støtten skal være begrænset til det minimum, der er nødvendigt; støttens negative virkninger skal være tilstrækkeligt begrænsede; Medlemsstaterne, Kommissionen, de økonomiske aktører og offentligheden skal have nem adgang til alle relevante love m.v. og til relevante oplysninger om den støtte, som gives i medfør af dem.

18. I afsnit 3.1 og 3.2 nedenfor redegøres der for, hvordan disse generelle kriterier omsættes til specifikke kompatibilitetskrav, der skal opfyldes i forbindelse med de støtteforanstaltninger, der er omfattet af disse retningslinjer.

3. VURDERING AF FORENELIGHED I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 3, LITRA c)

3.1. **Støtte til virksomheder i sektorer, der anses for at være udsat for en reel risiko for CO₂-lækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der overvælttes i elpriserne (støtte til indirekte emissionsomkostninger)**

19. Støtte til indirekte emissionsomkostninger vil blive anset for at være forenelig med det indre marked efter artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, hvis den opfylder følgende betingelser:
20. Formålet med denne type støtte er at forhindre en betydelig risiko for CO₂-lækage, navnlig som følge af at EUA-omkostninger væltes over på støttemodtagerens elpriser, hvis støttemodtagerens konkurrenter uden for EU ikke står over for tilsvarende omkostninger i deres elpriser, og støttemodtageren ikke kan vælte disse omkostninger over på produktpriserne uden at miste betydelige markedsandele. Afværgelse af risikoen for CO₂-lækage ved at hjælpe støttemodtagere med reducere deres risikoeksponering tjener et miljømæssigt formål, da støtten tager sigte på at undgå en stigning i de globale drivhusgasemissioner på grund af udflytning af produktionen til lande uden for EU, fordi der ikke foreligger en bindende international aftale om reduktion af drivhusgasemissioner.
21. For at begrænse risikoen for konkurrencefordrejning på det indre marked bør støtten begrænses til sektorer, der er udsat for en reel risiko for CO₂-lækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, der faktisk påløber som følge af, at drivhusgasemissionsomkostninger overvælttes i elpriserne. I forbindelse med disse retningslinjer kan der kun foreligge en reel risiko for CO₂-lækage, hvis støttemodtageren er aktiv i en sektor, der er anført i bilag I.
22. Hvis medlemsstaterne beslutter kun at yde støtten til nogle af de sektorer, der er angivet i bilag I, skal udvælgelsen af sektorer ske på grundlag af objektive, ikkediskriminerende og gennemsigtige kriterier.
23. I hver støtteberettiget sektor skal medlemsstaterne sikre, at valget af støttemodtagere træffes på basis af objektive, ikkediskriminerende og gennemsigtige kriterier, og at støtten i princippet ydes på samme måde for alle konkurrenter i samme sektor, hvis de er i samme faktuelle situation.
24. Statsstøtte anses for at være et hensigtsmæssigt middel til at kompensere for indirekte ETS-omkostninger, uanset hvilken form støtten antager. I denne forbindelse betragtes compensation i form af direkte tilskud som et hensigtsmæssigt middel.
25. Støtten er kun forenelig med det indre marked, hvis den har en tilskyndelsesvirkning. For at støtten kan have en tilskyndelsesvirkning og i praksis kan forhindre CO₂-lækage, skal der indgives anmodning om og foretages udbetaling af støtten til modtageren i det år, hvor omkostningerne opstår, eller i det følgende år.
26. Hvis støtten udbetales i det år, hvor omkostningerne opstår, skal der foreligge en mekanisme til efterfølgende justering af udbetalingen, for at sikre, at støtte, der eventuelt er betalt for meget, tilbagebetales inden den 1. juli i det følgende år.

27. Støtten skal stå i et rimeligt forhold til formålet og have en tilstrækkelig begrænset negativ virkning på konkurrence og samhandel, hvis den ikke overstiger 75 % af de påløbne indirekte emissionsomkostninger. Effektivitetsbenchmarket for elforbruget sikrer, at støtten til ineffektive produktionsprocesser forbliver begrænset, og at tilskyndelsen til at udbrede de meste energieffektive teknologier bevares.

28. Den maksimale støtte, der kan ydes pr. produktionsanlæg inden for de sektorer, som er anført i bilag I, skal beregnes efter følgende formel:

- a) Når de effektivitetsbenchmark for elforbruget, der er anført i bilag II, kan anvendes på de produkter, som støttemodtageren fremstiller, svarer den maksimale støtte, der kan ydes pr. anlæg for de omkostninger, som opstår i år t , til følgende:

$$A_{\max,t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times AO_t$$

I denne formel er A_i støtteintensiteten i år t , udtrykt som en brøkdel (f.eks. 0,75), C_t er den anvendte CO₂-emissionsfaktor eller markedsbaserede CO₂-emissionsfaktor (tCO₂/MWh) (i år t), P_{t-1} er EUA-terminsprisen i år $t-1$ (EUR/tCO₂), E er det gældende produktspecifikke effektivitetsbenchmark for elforbruget, jf. bilag II, Og AO_t er den faktiske produktion i år t . Disse begreber er defineret i afsnit 1.3.

- b) Når de effektivitetsbenchmark for elforbruget, der er anført i bilag II, ikke kan anvendes på de produkter, som støttemodtageren fremstiller, svarer den maksimale støtte, der kan ydes pr. anlæg for de omkostninger, som opstår i år t , til følgende:

$$A_{\max,t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times AEC_t$$

I denne formel er A_i støtteintensiteten i år t , udtrykt som en brøkdel (f.eks. 0,75), C_t er den anvendte CO₂-emissionsfaktor (tCO₂/MWh) (i år t), P_{t-1} er EUA-terminsprisen i år $t-1$ (EUR/tCO₂), EF er reserveeffektivitetsbenchmarket for elforbruget, jf. bilag II, Og AEC er det faktiske elforbrug (MWh) i år t . Disse begreber er defineret i afsnit 1.3.

29. Hvis et anlæg fremstiller produkter, for hvilke der anvendes et effektivitetsbenchmark for elforbruget som anført i bilag II, og produkter, for hvilke reserveeffektivitetsbenchmarket for elforbruget anvendes, skal elforbruget for hvert produkt fordeles på grundlag af produktionen (i ton) af hvert enkelt produkt.

30. Hvis et anlæg fremstiller produkter, der er støtteberettigede (dvs. at de falder ind under de støtteberettigede sektorer i bilag I), og produkter, der ikke er støtteberettigede, skal maksimumstøtten kun beregnes for de støtteberettigede produkter.

31. Eftersom en støtteintensitet på 75 % muligvis ikke er tilstrækkelig til at sikre tilfredsstillende beskyttelse mod risikoen for CO₂-lækage, kan medlemsstaterne, når det er nødvendigt, begrænse beløbet for de indirekte omkostninger, der skal betales på virksomhedsplan, til 1,5 % af den pågældende virksomheds bruttoværditilvækst i år t . Virksomhedens bruttoværditilvækst i faktorpriser skal beregnes på grundlag af omsætningen, plus kapitaliseret produktion, plus andre driftsindtægter, plus eller minus lagerændringer, minus køb af varer og tjenester (som ikke må omfatte personaleomkostninger), minus andre omsætningsrelaterede produktafgifter, der ikke er fradragsberettigede, minus produktionsrelaterede skatter og afgifter. Alternativt kan den beregnes på grundlag af bruttodriftsoverskuddet plus personaleomkostninger. Indtægter og udgifter, der i virksomhedsregnskaber henregnes til finansielle eller ekstraordinære indtægter og udgifter, medregnes ikke i værditilvæksten. Værditilvækst i faktorpriser beregnes brutto, da værditilpasninger (såsom afskrivninger) ikke trækkes fra ⁽¹³⁾.

32. Hvis medlemsstaterne beslutter at begrænse beløbsstørrelsen for de indirekte omkostninger, der skal betales på virksomhedsplan, til 1,5 % af bruttoværditilvæksten, skal denne begrænsning gælde for alle støtteberettigede virksomheder i den relevante sektor. Hvis medlemsstaterne beslutter kun at anvende begrænsningen på 1,5 % af bruttoværditilvæksten på nogle af de sektorer, der er angivet i bilag I, skal udvælgelsen af sektorer ske på grundlag af objektive, ikkediskriminerende og gennemsigtige kriterier.

33. Støtten kan kumuleres med:

- a) enhver anden statsstøtte i forbindelse med forskellige identificerbare støtteberettigede omkostninger

⁽¹³⁾ Kode 12 15 0 i den retlige ramme, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 295/2008 af 11. marts 2008 om statistik over erhvervsstrukturer (EUT L 97 af 9.4.2008, s. 13).

b) enhver anden form for statsstøtte i forbindelse med de samme støtteberettigede omkostninger, som er delvist eller fuldstændigt overlappende, og enhver anden form for statsstøtte uden identificerbare støtteberettigede omkostninger, hvis kumuleringen ikke medfører overskridelse af den maksimale støtteintensitet eller det støttebeløb, der gælder for støtten i henhold til dette afsnit.

34. EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen, og som ikke direkte eller indirekte er under medlemsstatens kontrol, udgør ikke statsstøtte. Hvis en sådan EU-støtte kombineres med statsstøtte, tages der kun hensyn til sidstnævnte ved vurdering af, om anmeldelseslofter og maksimale støtteintensiteter overholdes. Dog må den samlede offentlige støtte, der ydes med relation til de samme støtteberettigede omkostninger, ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastlagt i de gældende regler i EU-retten.
35. Støtte må ikke kumuleres med de minimis-støtte, hvad angår de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil føre til en støtteintensitet, der er højere end tilladt i henhold til dette afsnit.
36. Varigheden af de støtteordninger, som støtten ydes i henhold til, må ikke strække sig ud over disse retningslinjers gyldighedsperiode (2021-2030).

3.2. Støtte i forbindelse med fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion

37. Statsstøtte i forbindelse med de fakultative midlertidige gratiskvoter til modernisering af elproduktion, jf. artikel 10c i direktiv 2003/87/EF, er forenelig med det indre marked som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 3, litra c), såfremt følgende betingelser er opfyldt:
38. Målet med støtten skal være modernisering, diversificering og bæredygtig omlægning af energisektoren. De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med overgangen til en sikker og bæredygtig CO₂-fattig økonomi, målsætningerne i Unionens 2030-ramme for klima- og energipolitikken, den europæiske grønne pagt og opnåelsen af de langsigtede målsætninger i Parisaftalen.
39. Hvis en investering fører til en øget elproduktionskapacitet, skal den pågældende driftsleder desuden påvise, at en tilsvarende mængde elproduktionskapacitet med højere emissionsintensitet er blevet deaktiveret af vedkommende eller en anden tilknyttet driftsleder ved idriftsættelsen af den ekstra kapacitet.
40. Støtten er kun forenelig med det indre marked, hvis den har en tilskyndelsesvirkning. Der er tale om en tilskyndelsesvirkning, hvis støtten får støttemodtageren til at ændre adfærd, og hvis dette ikke var sket uden støtten. Støtten må ikke gå til dækning af omkostningerne ved en aktivitet, som virksomheden under alle omstændigheder ville have iværksat, eller kompensere for den normale forretningsmæssige risiko ved en økonomisk aktivitet.
41. Når den støttebevilgende myndighed modtager en støtteansøgning, skal den kontrollere, at støtten har den krævede tilskyndelsesvirkning.
42. Støtten kan kun udbetales i form af tildelinger til erhvervsdrivende, hvis det påvises, at der er foretaget en investering, der er udvalgt i henhold til reglerne for en udbudsprocedure.
43. For projekter med et samlet investeringsbeløb på over 12,5 mio. EUR kan der kun ydes støtte på grundlag af en udbudsprocedure, der afholdes i en eller flere runder mellem 2021 og 2030. Dette udbud skal:
 - a) overholde principperne om gennemsigtighed, ikkediskrimination, ligebehandling og forsvarlig økonomisk forvaltning
 - b) sikre, at kun projekter, der bidrager til en diversificering af deres energimiks og forsyningskilder, den nødvendige omstrukturering, forbedring af miljøet og modernisering af infrastrukturen, rene teknologier, såsom vedvarende energiteknologier, eller modernisering af energiproduktionssektoren, såsom effektiv og bæredygtig fjernvarme, og af transmissions- og distributionssektoren, er berettigede til at byde

- c) fastsætte klare, objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende udvælgelseskriterier for rangordningen af projekter for at sikre, at der kun bliver udvalgt projekter, som:
- i) på grundlag af en cost-benefit-analyse sikrer en positiv nettogevinst, når det gælder emissionsreduktion, og medfører forud fastsatte betydelige CO₂-reduktioner under hensyntagen til projektets størrelse
 - ii) er af supplerende art, klart modsvares af udskiftnings- og moderniseringsbehov og ikke giver en markedsstyret stigning i energifeterspørgslen
 - iii) giver mest værdi for pengene, og
 - iv) ikke bidrager til eller forbedrer den økonomiske levedygtighed af stærkt emissionsintensiv elproduktion eller øger afhængigheden af emissionsintensive fossile brændstoffer.
44. For projekter med et samlet investeringsbeløb på under 12,5 mio. EUR kan der ydes støtte uden en udbudsprocedure. Udvalgelsen af projekter skal i dette tilfælde ske på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. Resultatet af udvælgelsesproceduren offentliggøres, så offentligheden kan fremsætte bemærkninger. Hvis mere end én investering foretages inden for samme anlæg, vurderes investeringerne under ét for at fastslå, hvorvidt tærsklen på 12,5 mio. EUR er overskredet, medmindre disse investeringer hver for sig er teknisk eller finansielt levedygtige.
45. Kommissionen finder støtten proportional, hvis støtteintensiteten ikke overskrider 70 % af investeringens relevante omkostninger. Alle de anvendte tal skal være tallene før eventuelle fradrag af skatter eller andre omkostninger. Når støtten ikke ydes som tilskud, skal støttebeløbet være den værdibaserede subventionsækvivalent. Støtte, der skal udbetales i flere rater, skal beregnes som støttens samlede nettonutidsværdi på det tidspunkt, hvor første rate udbetales, på grundlag af Kommissionens relevante referencesats for tilbagediskontering af værdien. Støtteintensiteten beregnes pr. støttemodtager.
46. Støtten må ikke påvirke samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, især når støtten er koncentreret på et begrænset antal støttemodtagere, eller når støtten vil kunne styrke støttemodtagernes markedsstilling (på koncernplan).
47. Støtten kan kumuleres med:
- a) enhver anden statsstøtte i forbindelse med forskellige identificerbare støtteberettigede omkostninger
 - b) enhver anden form for statsstøtte i forbindelse med de samme støtteberettigede omkostninger, som er delvist eller fuldstændigt overlappende, og enhver anden form for statsstøtte uden identificerbare støtteberettigede omkostninger, hvis kumuleringen ikke medfører overskridelse af den maksimale støtteintensitet eller det støttebeløb, der gælder for denne støtte i henhold til dette afsnit.
48. Der kan sideløbende tildeles støtte efter flere støtteordninger, eller den kan kumuleres med ad hoc-støtte, hvis det samlede statsstøttebeløb til en aktivitet eller et projekt ikke overskrider de støttelofter, som er fastsat i dette afsnit. EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen, og som ikke direkte eller indirekte er under en medlemsstats kontrol, udgør ikke statsstøtte. Hvis en sådan EU-støtte kombineres med statsstøtte, tages der kun hensyn til sidstnævnte ved vurdering af, om anmeldelseslofter og maksimale støtteintensiteter overholdes. Dog må den samlede offentlige støtte, der ydes med relation til de samme støtteberettigede omkostninger, ikke overstige den maksimale støttesats, der er fastlagt i de gældende regler i EU-retten.
49. Støtte må ikke kumuleres med de minimis-støtte, hvad angår de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil føre til en støtteintensitet, der er højere end tilladt i henhold til dette afsnit.
50. Varigheden af de støtteordninger, som støtten ydes i henhold til, må ikke strække sig ud over disse retningslinjers gyldighedsperiode (2021-2030).

4. EVALUERING

51. For at sikre begrænsningen af konkurrencefordrejningen yderligere kan Kommissionen kræve, at visse støtteordninger underkastes en efterfølgende evaluering. Der bør gennemføres evalueringer af ordninger, hvor muligheden for fordrejning af konkurrencen er særlig høj, dvs. at de kan risikere at begrænse eller fordreje konkurrencen betydeligt, hvis gennemførelsen af dem ikke evalueres i tide.
52. I betragtning af formålet hermed og for at undgå uforholdsmæssigt store byrder for medlemsstaterne og mindre støtteprojekter er denne evaluering kun nødvendig for støtteordninger med store budgetter eller nye karakteristika, eller hvor der ventes betydelige ændringer på markeder, i teknologi eller lovgivning. Evalueringen skal foretages af en ekspert, der er uafhængig af den støtteydende myndighed, på grundlag af en af Kommissionen fastsat fælles metodologi. Evalueringen skal offentliggøres. Medlemsstaten skal sammen med støtteordningen forelægge et udkast til evalueringsplan, som bliver en integreret del af Kommissionens vurdering af ordningen.
53. Evalueringen skal forelægges Kommissionen i rette tid til, at den kan tage stilling til en eventuel forlængelse af støtteordningen, og under alle omstændigheder ved dens udløb. De nærmere vilkår og regler/krav med hensyn til hver evaluering fastlægges i den afgørelse, hvori støtteordningen godkendes. Der skal ved enhver efterfølgende støtteforanstaltning med et tilsvarende formål tages hensyn til resultaterne af evalueringen.

5. ENERGISYN OG ENERGILEDELSESSYSTEMER

54. For støtte omfattet afsnit 3.1 forpligter medlemsstaterne sig til at kontrollere, at støttemodtageren overholder forpligtelsen til at foretage energisyn som omhandlet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁶⁾, enten som energisyn, der står alene, eller inden for rammerne af et certificeret energi- eller miljøledelsessystem, f.eks. EU's ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ⁽¹⁷⁾.
55. Medlemsstaterne forpligter sig også til at overvåge, at de støttemodtagere, der er omfattet af forpligtelsen til at få foretaget energisyn i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 2012/27/EU:
- a) gennemfører anbefalingerne i synsrapporten, i det omfang tilbagebetalingstiden for de relevante investeringer ikke overstiger 3 år, og omkostningerne ved deres investeringer er forholdsmæssige eller
 - b) reducerer deres elforbrugs CO₂-fodaft tryk for at dække mindst 30 % af deres elforbrug fra CO₂-frie kilder eller
 - c) investerer en betydelig andel på mindst 50 % af støttebeløbet i projekter, der fører til betydelige reduktioner af anlæggets drivhusgasemissioner, således at de ligger et godt stykke under det gældende benchmark for gratis tildeling i EU's emissionshandelssystem.

6. GENNEMSIGTIGHED

56. Medlemsstaterne skal sikre, at følgende oplysninger offentliggøres på Kommissionens støttetildelingsmodul ⁽¹⁸⁾ eller på et dækkende nationalt eller regionalt statsstøtwebsted:
- a) den godkendte støtteordnings fulde ordlyd eller afgørelsen om at yde individuel støtte og dennes gennemførelsesbestemmelser eller et link hertil
 - b) navnet på de støtteydende myndigheder

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁸⁾ <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=da>.

- c) hver enkelt støttemodtagers navn og identifikator med undtagelse af forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger i behørigt begrundede tilfælde og med forbehold af Kommissionens godkendelse i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger ⁽¹⁹⁾
- d) støtteinstrumentet ⁽²⁰⁾, støtteelementet og, hvis disse er forskellige, støttens nominelle beløb udtrykt som det fulde beløb i national valuta ⁽²¹⁾, der er tildelt hver støttemodtager
- e) datoen for støttetildelingen ⁽²²⁾ og datoen for offentliggørelsen
- f) virksomhedstypen (lille eller mellemstor virksomhed/stor virksomhed)
- g) navnet på den region, den støttemodtagende virksomhed ligger i (på NUTS II-niveau eller derunder)
- h) den vigtigste økonomiske sektor, hvor støttemodtageren har sine aktiviteter (på NACE-gruppeplan)
- i) målet med støtten.

57. Dette krav gælder for individuel støtte på over 500 000 EUR.

58. Disse oplysninger skal offentliggøres, når afgørelsen om at yde støtte er truffet, og de skal opbevares i mindst 10 år og være tilgængelige for offentligheden uden restriktioner ⁽²³⁾.

7. RAPPORTERING OG OVERVÅGNING

59. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2015/1589 ⁽²⁴⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽²⁵⁾ fremlægge årlige rapporter for Kommissionen.

60. Ud over denne forpligtelse i ovennævnte forordninger skal medlemsstaterne også anføre følgende oplysninger i deres årlige rapporter ved at anvende Kommissionens standardformular:

- a) hver støttemodtagers navn og de af dennes anlæg, hvortil der ydes støtte
- b) den sektor/de sektorer, hvor hver støttemodtager er aktiv (identificeret ved NACE-4-kode)
- c) det år, for hvilket støtten ydes, og det år, hvor udbetalingen faktisk finder sted
- d) den faktiske produktion for hvert anlæg, hvortil der ydes støtte, i den relevante sektor
- e) det faktiske elforbrug for hvert anlæg, hvortil der ydes støtte (hvis der ydes støtte ved anvendelse af et reserveeffektivitetsbenchmark for elforbruget)
- f) den EUA-terminspris, der anvendes til beregning af støttebeløbet pr. støttemodtager
- g) støtteintensiteten
- h) den nationale CO₂-emissionsfaktor.

61. Medlemsstaterne skal sikre, at der føres og ajourføres et detaljeret register over alle foranstaltninger, som vedrører tildelingen af støtte. Dette register skal indeholde alle de informationer, som er nødvendige for at kunne fastslå, at betingelserne for støtteberettigede omkostninger og den maksimalt tilladte støtteintensitet er blevet overholdt, hvor dette er relevant. Registret skal ajourføres i 10 år fra den dato, hvor støtten blev ydet, og på anmodning udleveres til Kommissionen.

⁽¹⁹⁾ C(2003) 4582 (EUT C 297 af 9.12.2003, s. 6).

⁽²⁰⁾ Tilskud/rentetilskud, lån/tilbagebetalingspligtige forskud/tilbagebetalingspligtige tilskud, garanti, skattefordel eller skattefritagelse, risikofinansieringsstøtte, andet (angiv nærmere). Hvis støtten ydes via flere støtteinstrumenter, skal støttebeløbet anføres pr. instrument.

⁽²¹⁾ Bruttosubventionsækvivalent. Hvad angår driftsstøtte, kan det årlige støttebeløb pr. støttemodtager anføres.

⁽²²⁾ Den dato, hvor støttemodtageren gives ret til at modtage støtten i henhold til de gældende nationale retsregler.

⁽²³⁾ Oplysningerne skal offentliggøres senest seks måneder fra datoen for støttetildelingen. I tilfælde af ulovlig støtte skal medlemsstaterne sikre offentliggørelse af disse oplysninger efterfølgende og senest seks måneder fra datoen for Kommissionens afgørelse. Oplysningerne skal foreligge i et format, som gør det muligt at søge og hente data og let offentliggøre dem på internettet, f.eks. i csv- eller xml-format.

⁽²⁴⁾ EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9.

⁽²⁵⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

62. I et år, hvor budgettet for de støtteordninger, der er omhandlet i afsnit 3.1, overstiger 25 % af indtægterne fra auktionering af kvoter, skal den pågældende medlemsstat offentliggøre en rapport, hvori den redegør for grundene til at overskride dette beløb, jf. artikel 10a, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF. Rapporten skal indeholde relevante oplysninger om elpriserne for store industrikunder, der nyder godt af ordningen, uden at dette dog berører krav vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger. Rapporten skal også indeholde oplysninger om, hvorvidt der er taget behørigt hensyn til andre foranstaltninger til bæredygtig nedbringelse af de indirekte CO₂-omkostninger på mellemlang til lang sigt.
63. Elproducenter og netdriftsledere, der modtager støtte omfattet af afsnit 3.2, skal senest den 28. februar hvert år aflægge rapport om gennemførelsen af deres udvalgte investeringer, herunder saldoen af gratistildelinger og afholdte investeringsudgifter og typen af støttede investeringer.

8. ANVENDELSESPERIODE OG REVISION

64. Disse retningslinjer erstatter fra 1. januar 2021 »Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012«⁽²⁶⁾, som blev offentliggjort den 5. juni 2012.
65. Kommissionen vil anvende principperne i disse retningslinjer fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2030.
66. Kommissionen vil anvende disse retningslinjer på alle anmeldte støtteforanstaltninger, som den skal træffe afgørelse om, fra den 1. januar 2021, også selv om projekterne blev anmeldt inden offentliggørelsen af retningslinjerne. Ulovlig støtte vil blive vurderet i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende på den dato, hvor støtten blev ydet, jf. Kommissionens meddelelse om fastsættelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte⁽²⁷⁾.
67. Kommissionen vil i 2025 tilpasse disse retningslinjer for at ajourføre effektivitetsbenchmarkene for elforbruget, de geografiske områder og CO₂-emissionsfaktorerne. I 2025 vil Kommissionen også vurdere, om der er yderligere data til rådighed, som kan gøre det muligt at forbedre den metode til beregning af de CO₂-emissionsfaktorer, som er beskrevet i bilag III, dvs. at der tages hensyn til klimaneutrale teknologiers stadig vigtigere rolle på EU's elmarkeder og til konklusionerne i de vurderinger, som meddeles Kommissionen i henhold til punkt 15(11) ovenfor. Dette kan også betyde, at medlemsstaterne bliver nødt til at tilpasse deres respektive ordninger for at bringe dem i overensstemmelse med de tilpassede retningslinjer.
68. Kommissionen kan beslutte at tage disse retningslinjer op til revision eller at tilpasse dem på et hvilket som helst tidspunkt, hvis det skulle vise sig nødvendigt af konkurrencepolitiske årsager eller af hensyn til EU's øvrige politikker, internationale forpligtelser eller vigtig udvikling på markederne. Medlemsstaterne vil muligvis skulle tilpasse deres respektive ordninger for at bringe dem i overensstemmelse med de tilpassede retningslinjer.

⁽²⁶⁾ EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4.

⁽²⁷⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

BILAG I

Sektorer, der anses for at være udsat for en reel risiko for CO₂-lækage som følge af indirekte emissionsomkostninger

	NACE-kode	Beskrivelse
1.	14.11	Fremstilling af beklædningsartikler af læder
2.	24.42	Fremstilling af aluminium
3.	20.13	Fremstilling af andre uorganiske kemiske grundstoffer
4.	24.43	Fremstilling af bly, zink og tin
5.	17.11	Fremstilling af papirmasse
6.	17.12	Fremstilling af papir og pap
7.	24.10	Fremstilling af råjern og råstål samt jernlegeringer
8.	19.20	Fremstilling af raffinerede mineralolieprodukter
9.	24.44	Fremstilling af kobber
10.	24.45	Anden fremstilling af ikke-jernholdige metaller
11.		Følgende delsektorer inden for plastsektoren (20.16):
	20.16.40.15	Polyetylen i ubearbejdet form
12.		Alle produktkategorier i sektoren for støbning af jernprodukter (24.51)
13.		Følgende delsektorer inden for glasfibersektoren (23.14):
	23.14.12.10 23.14.12.30	Glasfibermåtter Glasfiberduge
14.		Følgende delsektorer inden for industrigassektoren (20.11):
	20.11.11.50 20.11.12.90	Brint Uorganiske oxider af ikke-metaller

*BILAG II***Effektivitetsbenchmark for elforbruget i forbindelse med produkter, der er omfattet af NACE-koderne i bilag I**

BILAG III

Maksimale regionale CO₂-emissionsfaktorer i de forskellige geografiske områder (tCO₂/MWh)

Zoner		Gældende CO ₂ -emissionsfaktor
Adriaterhavet	Kroatien, Slovenien	...
Den Iberiske Halvø	Spanien, Portugal	...
Østersøen	Litauen, Letland og Estland	...
Det centrale Vesteuropa	Østrig, Tyskland, Luxembourg	...
Norden	Sverige, Finland.	...
Tjekkiet-Slovakiet	Tjekkiet, Slovakiet	...
Belgien		...
Bulgarien		...
Danmark		...
Irland		...
Grækenland		...
Frankrig		...
Italien		...
Cypern		...
Ungarn		...
Malta		...
Nederlandene		...
Polen		...
Rumænien		...